

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 10. Regis Regis Pietas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

ginta nisi; prohibeo autem, Dei nomine, Sæculum IX. A. C. 891.
 ne quis supellectilem a libro separare, aut librum ab Ecclesia auferre præsumat. Nescimus enim, an posteriore ætate Episcopi Doctrina præditi, quales hodie habemus, futuri sint. Unde præcipio, ut hi libri semper in suo loco serventur, nisi Episcopus illos legere, aut viro docto ad describendum commodare voluerit.

§. X.

Regis Alfredi Pietas.

Sapientissimus Rex plurima jussit celebrari Concilia; horum quippe numero Comitia accenseri possunt, quæ, vit. per Spelm. lib. 2. in fi. ipso jubente, saltem bis in anno habebantur. Ad ea nemo, nisi Episcopi & Optimates Laici, vocabatur, & Episcoporum præcipua erat Auctoritas. Hujusmodi Concilium illud fuit, anno octingentesimo octogesimo sexto convocatum Londini; quam urbem, diu desertam, Alfredus incolis implevit, unde totius Angliæ Caput haberi cœpit.

Idem Rex subinde eleemosynas Romanam mittebat; quod anno octingentesimo octogesimo septimo, & tribus annis sequentibus fecisse legitur. Affer. p. 15.

Reditus universos Regni sui Alfredus in duas partes dividebat, quarum alteram in quatuor partes subdivisam ad pia Id. p. 19.

Sæculum IX. pia opera impendebat, scilicet primam
A. C. 891. ad alendos omnis generis pauperes, secundam ad sustentanda duo Monasteria a se fundata, Æthelingiense virorum, & Schafburienſe mulierum, cui Filia ipsius Athelgeva, prima Abbatissa, præfuit. Pars tertia Scholis, quas ipse crexerat, conservandis, & quarta ad subsidia omnium Monasteriorum tam in Anglia quam ultra mare positorum mittenda, destinata erat. Diei tempus quoque diviserat, mediam partem Religioni consecrans, alteram negotiis, atque curando corpori tribuens.

Affer. p. 20. Quotidie Missæ Sacrificio intererat, Divinum Officium singulis horis canonicis recitabat, & noctu etiam secreto in Ecclesiam se conferebat. Suo tempore lectioni aut meditationi vacabat; quare Psalterium, horas minores semper circumferebat, & chartam paratam, in qua singulis diebus illas S. Scripturæ sententias, quibus maxime movebatur, adnotabat. Has deinde in Manuale contulit, & sæpissime suavissimo animi sensu relegit. Tandem Rex piissimus, cum ordinem in rebus agendis tota die servare cuperet, & usus horologii necdum esset inventus, cereos sex æqualis omnino ponderis fieri jussit, quorum unus accensus quatuor horarum spatium implebat; Capellanis vero imperatum erat,
 per

per vices Principem monere, quoties. Sæculum IX.
A. C. 891.
cunque uno consumpto alius cereus accendendus erat. Porro ne faces istæ flante vento forsan extinguerentur, eas laternis corneis, proprio ingenio excogitatis, includi curavit. Nam quamvis hoc invento aliæ provinciæ cum pluribus ante Jesum Christum sæculis uterentur, Plaut.
Amphi. Act.
vers. 185. illud tamen hucusque in Anglia fuerat incognitum.

§. XI.

Literæ Fulconis in Angliam missæ.

Cum Fulco Archiepiscopus Remensis frequenter ad Regem Alfredum literas daret, & comperisset, eum Ecclesiam Archiepiscopalem Cantuariensem Phlegmundo contulisse, missa Epistola, gratias egit, quod primæ Ecclesiæ virum virtutibus & pietate clarum, & in Disciplina Ecclesiastica versatum præfecisset. Fulco enim non ignorabat, quam pio conatu Phlegmundus incumberet ad emendandum in Anglia errorem perniciosum, a Gentilibus ortum trahentem. Videlicet putabant, non esse vetitum Episcopis & Presbyteris mulieres alere, cuilibet licere, feminas propinquas aut Virgines sacras matrimonio sibi jungere, & præter uxorem etiam aliam feminam concubinatus causa in domo habere. Ergo ex auctoritate Sanctorum Patrum demon-

mon-